

Su Samurunun Yeni Kardeři

Jane MEADOW

Su Samurunun Yeni Kardeři

Jane MEADOW

Su samuru Oscar, pırıl pırıl parlayan nehrin kıyısındaki sıcacık bir inde yaşıyordu. Tüyleri parlak ve ikolata kahvesiydi, göğsü ise bir bulut kadar krem rengiydi. Her sabah, suyun taşların üzerinden şırıl şırıl akışıyla uyanırdı. Ailesini ve nehir kıyısındaki eğlenceli günlerini ok severdi. Hayat neşeli ve aydınlıktı.

Oscar'ın en sevdiği şey, Anne Su Samuru ile su sıçratmaktı. Annesinin kızıl kahverengi tüyleri güneşte parlıyor, güldüğünde ela gözleri ıslık ıslık oluyordu. Birlikte dalar, döner ve küçük balıkları kovalarlardı. İri ve güçlü Baba Su Samuru kıydan tezahürat yapardı. 'Aferin Oscar, ne güzel sıçrattın!' diye seslenirdi. En güzel günler onlardı.

Bir akşam, annesi ve babası Oscar'ı yanlarına oturttu. 'Bir haberimiz var,' dedi annesi yumuşak bir sesle. 'Küçük bir su samuru yavrusunun bir yuvaya ihtiyacı var. Kurtarılmış ve hiç ailesi yok. Onu buraya, bizimle yaşaması için getireceğiz.' Oscar'ın kehribar rengi gözleri kocaman açıldı. 'Ama ben her şeyin şimdiki gibi kalmasını seviyorum,' diye fısıldadı. 'Bana hâlâ zaman ayıracak mısınız?'

Ertesi gün, annesi ve babası küçük, yuvarlak bir yavruyla döndü. Yumuşak, gri-kahverengi tüyleri, açık gümüş rengi bir karnı ve boynunda küçük, mavi, örgü bir atkısı vardı. Koyu renk gözleri kocaman ve utangaçtı. 'Oscar, bu Pip,' dedi babası. 'O artık senin yeni kardeşin.' Oscar'ın kuyruğu heyecanla kıpırdadı. Bundan hiç emin değildi.

Pip çok utangaç ve çok sakardı. Kendi patilerine takılıp düşüyor, annesinin bacaklarının arkasına saklanıyordu. Oscar ona nehri göstermeye çalıştığında, Pip ıslak bir taşta kayıp doğruca suya daldı. 'Ay!' diye ciyakladı Pip, tüylü yanaklarından sular damlıyordu. Oscar gülmek istedi, ama Pip'in korkmuş gözlerini görünce bunun yerine patisini uzattı. 'Sorun değil,' dedi. 'Su çok dost canlısıdır.'

O gece Oscar uyuyamadı. Annesiyle babasının Pip'e yumuşak sesle fısıldayıp onu teselli ettiğini duydu. Oscar'ın göğsünde sıkıcı bir his büyüdü. 'Bütün zamanlarını onunla geçiriyorlar,' diye düşündü. 'Yakında beni tamamen unutacaklar.' Köşesine kıvrıldı, kısa kuyruğunu sıkıca sardı. Ailesini paylaşmak korkutucu ve tuhaf hissettiriyordu.

Ertesi sabah, babası Oscar'ı bir kenara çekti. 'Benim büyük yardımcıma ihtiyacım var,' dedi, koyu gözleri parlayarak. 'Pip'e suda nasıl sırtüstü yüzeceğini öğretir misin?' Oscar'ın içinde küçük bir gurur kıpırtısı hissetti. Yavaşça başını salladı. Babası gülümsedi. 'Biliyor musun, büyük kardeş olmak bir maceradır.' Oscar pek emin değildi, ama babasının peşinden nehir kıyısına indi.

Oscar, Pip'e suda bir yaprak gibi nasıl sırtüstü uzanacağını gösterdi. 'Patilerini iyice aç,' dedi. Pip denedi, ama ters dönüp su sıçrattı. 'Eyvah!' diye kıkırdadı. Oscar da güldü. 'Tekrar dene,' dedi. Kısa süre sonra Pip sırtüstü yüzüyordu, gümüş karnı yukarıda, mavi atkısı suda sallanıyordu. 'Başardım!' diye sevindi Pip. Oscar'ın içinde sıcaklık bir ışık parladı.

Her gün Oscar ve Pip nehri birlikte keşfettiler. Parlak küçük balıkları kovaladılar, burunlarını oyuk kütüklere soktular. Pip sakardı ama çok komikti. Aptalca şakalar yapıp Oscar'ı güldürüyordu. Tüyleri sıırılsıklam olana kadar sığ sularda su sıçrattılar. Oscar, günlerini Pip'le paylaşmanın neşeli bir macera olduğunu, yalnız olmaktan çok daha güzel olduğunu fark etti.

Bir öğleden sonra, büyük bir kütük yollarını kapattı. Oscar kaşlarını çatı. 'Buradan geçemeyiz,' dedi. Pip'in yuvarlak gözleri önce kütüğe, sonra Oscar'a baktı. 'Belki birlikte itersek?' dedi Pip. Patilerini kütüğe koyup var güçleriyle ittiler. Kütük yuvarlanıp gitti! 'Başardık!' diye bağıldılar. Oscar sırtı. 'İyi bir takımız.'

O gece bir fırtına çıktı. Rüzgâr uludu ve nehir yükseldi. Oscar yüksek bir gürültüyle uyandı. Bir dal, inin girişine devrilmişti! Annesi ve babası dışarıdaydı, sesleniyorlardı. Oscar korktu. Ama sonra karanlıkta Pip'in kocaman, güvenen gözlerini gördü. 'Bunu birlikte yapabiliriz,' diye fısıldadı Pip. Oscar derin bir nefes aldı. 'Birlikte,' dedi.

Oscar ve Pip dala itti ve çekti. Ağırdu, ama bir takım gibi çalıştılar. Babası dışarıdan seslendi: 'İtin, benim cesur oğullarım!' Son bir hamleyle dal yuvarlanıp gitti. Annesi ve babası içeri koşup onları sıcak kucaklara sardı. 'İkiniz de çok cesursunuz,' dedi annesi, gözleri parlıyordu. Oscar hem gururlu hem de güvende hissetti.

Fırtınadan sonra her şey farklı hissettirdi. Oscar artık anne babasını paylaşmaktan endişelenmiyordu. Annesiyle babasının ikisine de yetecek kadar büyük bir sevgisi olduğunu gördü. Pip yanına kıvrıldığında Oscar rahatsız olmadı. Aslında hoşuna gitti. 'Sen iyi bir kardeşsin,' diye fısıldadı Pip. Oscar'ın kalbi doldu. Aileler sevgi ve sabırla büyür, diye düşündü.

Ertesi güneşli sabah, ilk Oscar uyandı. Pip'e baktı; mavi atkısı çenesinin altına sıkışmış, uyuyordu. Oscar gülümsedi. Sessizce dışarı çıkıp nehir kıyısında parlak bir çakıl taşı buldu. Onu Pip'in patisinin yanına koydu. Pip uyandığında koyu gözleri ışıldadı. 'Benim için mi?' diye ciyaktı. 'Kardeşim için,' dedi Oscar. İkisi de sırıttı.

Artık Oscar ve Pip her şeyi birlikte yapıyorlar. Su sıçratıyor, dalıyor ve sazların arasında birbirlerini kovalıyorlar. Annesiyle babası kıyıda onları izliyor, gözleri sevgiyle dolu. Oscar, büyük kardeş olmanın en güzel macera olduğunu biliyor. Her günü paylaşacak biri var ve bir kardeş harika bir arkadaşdır. Nehir iki kişiyle iki kat daha eğlenceli.

Ve güneş batıp nehir altın renginde parladığında, Oscar ve Pip yan yana kıvrılırlar. 'Kardeşim olduğun için çok mutluyum,' diye fısıldar Oscar. Pip'in kuyruğu sevinçle kıpırdar. 'Ben de,' diye mırıldanır. Annesiyle babası, birbirinden çok farklı ama çok sevilen iki yavrularına gülümser. Oscar, ailelerin sevgi ve sabırla büyüdüğünü ve sevginin paylaştıkça daha da büyüdüğünü öğrenmiştir.